

Здійснюючи цей процес, суб'єкт номінації досягає конкретної мети – надає мовному знаку нового термінологічного значення, завдяки якому мовний знак повинен увійти у відповідну понятійну систему. Так, мовний знак *head* включається у кілька терміносистем, які є знаковими моделями різних галузевих форм діяльності. У гідротехніці *head* позначає гідростатичний напір, тиск стовпа рідини, в архітектурі – замочний камінь склепіння, у будівництві – верхній брус віконної чи дверної коробки, у банківській справі – цільний бік монети.

Отже, концептуальна цілісність та знаковість – не лише критерії семантичної єдності терміна як мовного знака, а й основні критерії розмежування терміна і нетерміна. Власне термін є концептуально цілісним мовним знаком, який виражає синтетичне поняття і відзначається знаковою єдністю. Плюралізм підходів до класифікації критеріїв семантичної єдності терміна та гостра потреба у номінації нових явищ та процесів економічної галузі відкривають широкі можливості для впорядкування та систематизації відповідних термінологічних підсистем української та англійської мов, зумовлюючи необхідність укладання двомовних термінологічних словників.

Література:

1. Звягинцев В. А. Семасиология / В. Звягинцев. – М. : Просвещение, 1957. – 240 с.
2. Канделаки Т. Л. Значение терминов и системы значений научно-технических терминологий / Т. Л. Канделаки // Проблемы языка науки и техники. – М. : Наука. – 1970. – С. 12–92.
3. Квитко И. С. Терминоведческие проблемы редактирования / В. М. Лейчик, Г. Г. Кабанцев. – Львів : Вища школа, 1986. – 150 с.
4. Овчаренко В. М. Структура і семантика науково-технічного терміна / В. Овчаренко. – Харків : В-во Харк. ун-ту, 1968. – 72 с.
5. Соссюр Ф. де. Курс загальної лінгвістики / Фердинанд де Соссюр. Пер. з фр. – К. : Основи, 1998. – 324 с.
6. Flood W.E. Scientific Words. Their Structure and Meaning / W. E. Flood – L. : Longmans, 2006. – 204 p.
7. Jakobson R. The Framework of Language / R. Jakobson. – Michigan : Michigan Studies in the Humanities, 2000. – 132 p.
8. Londgacker R.W. Some Fundamental Linguistic Concepts. – New York : Harcourt, Brace L. World, Inc. – 1991. – 260 p.
9. Robert F. Medical Terms, Their Origin and Construction. – L. : Longman, 2000. – 88 p.
10. Dictionary of Marketing. – Second edition. – L. : Peter Collin Publishing, 1997. – 234 p.
11. Dictionary of Accounting / P. H. Collin. Adrian Joliffe. – L. : Peter Collin Publishing, 1997. – 252 p.

УДК 811. 111' 42

О. В. Єрченко,

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, м. Львів

МЕХАНІЗМИ КОМПРЕСІЇ КОМПОЗИЦІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ АНОТАЦІЇ (НА МАТЕРІАЛІ АМЕРИКАНСЬКИХ НАУКОВИХ МЕДИЧНИХ СТАТЕЙ)

У статті розглядається питання компресії як мовної економії для перетворення наукової медичної статті в анотацію, «візитну картку» статті, що виконує певні функції. Автор розрізняє два види мовної економії: кількісну (структурну) та якісну (семантичну), які на практиці пов'язані між собою. У контексті творення анотації (маркованої та немаркованої) компресія є своєрідною структурно-семантичною обробкою певної інформації, що призводить до її згортання як у плані вираження, так і в плані змісту. Для визначення механізмів компресії при написанні анотації до наукової медичної статті застосовано диференційний підхід, методика структурного аналізу ходів та кроків, для порівняння дискурсу анотації зі структурою ходів та кроків статті. Аналіз супроводжувався пошуками функціональних та текстових відповідників у самій статті для визначення побудови сценарію дискурсу анотації на функціональному та текстовому рівнях.

Ключові слова: компресія, наукова медична стаття, анотація, дискурс.

MECHANISMS OF COMPRESSING THE ABSTRACT COMPOSITIONAL ORGANIZING (BASED ON AMERICAN SCIENTIFIC MEDICAL ARTICLES)

The article considers the problem of compression as language economy in the process of transforming research medical article into the abstract, «the visiting card» of the article, performing certain functions. The author differentiates two kinds of language economy: quantitative (structural) and qualitative (semantic) which are practically interconnected. In the process of creating an abstract (marked and unmarked) compression is a peculiar structural-semantic information processing which results in the reduction of its syntactic and semantic content. Differential approach was used to determine the compression mechanisms in writing an abstract to a research medical article. The comparison of an article and the abstract to it was performed with the method of structural analysis of moves and steps. The analysis was accompanied by the search for functional and textual corresponding wording in the article itself in order with the aim of determining the discourse scenario structure in the abstract on the functional and textual levels.

Key words: compression, research medical article, abstract, discourse.

МЕХАНИЗМЫ КОМПРЕССИИ КОМПОЗИЦИОННОЙ ОРГАНИЗАЦИИ АННОТАЦИИ (НА МАТЕРИАЛЕ АМЕРИКАНСКИХ НАУЧНЫХ МЕДИЦИНСКИХ СТАТЕЙ)

В статье рассматриваются вопросы компрессии как языковой экономии для превращения научной медицинской статьи в аннотацию, «визитную карточку» статьи, которая выполняет определенные функции. Автор различает два вида языковой экономии: количественную (структурную) и качественную (семантическую), связанных между собой на практике. В контексте создания аннотации (маркированной и немаркированной) компрессия является своеобразной структурно-семантической обработкой определенной информации, что приводит к полному ее сворачиванию как для выражения, так и для содержания. Для определения механизмов компрессии при написании аннотации к медицинской научной статье применяется дифференцированный подход, методика структурного анализа ходов и шагов статьи, для сравнения дискурса аннотации со структурой ходов и шагов статьи. Анализ сопровождался поисками функциональных и текстовых соответствий в самой статье для определения построения сценария дискурса аннотации на функциональном и текстовом уровнях.

Ключевые слова: компрессия, научная медицинская статья, аннотация, дискурс.

У лінгвістичних дослідженнях нема одностайності й об'єктивності мовознавців щодо визначення явища компресії. Так, С. С. Троянська трактує компресію як «оптимальний варіант вираження, за якого немає жодного зайвого й жодного забраклого слова» [8, с. 46].

Деякі дослідники підходять до цього питання з суто структурної (кількісної) точки зору, трактуючи компресію як процес скорочення обсягу, тобто фізичної протяжності окремих структур тексту зі збереженням їх змісту. У цьому контексті Л. Н. Мурзін стверджує, що «компресія охоплює засоби опису, мовну форму презентації даної ситуації, але не інформацію, що передається. Заміна повної структури компресованою, таким чином, не змінює принципово інформаційної основи мови» [5, с. 37]. Згідно з

О. Ф. Вакуліною, компресія – «це закономірні трансформаційні перетворення вторинного порядку, що протікають у двобазових (а можливо й більше) трансформах, які сприяють перетворенню складних розгорнутих конструкцій до менш складного (компресованого) виду. Однак вони здатні передавати той самий обсяг інформації, що й повні синтаксичні конструкції» [1, с. 19]. На думку Н. А. Вінокурова, «підхід до компресії як до явища суто структурного (кількісного) можна вважати виправданим лише до певної міри й, загалом, навряд чи може бути визнаний задовільним. Адже тут явно простежується одностороннє, кількісне розуміння терміна «мовна економія». Як наслідок цього, поза полем зору залишається семантичний, суттєвіший бік компресії» [2, с. 37]. Л. Н. Мурзін зауважує, що «суть компресії не полягає у простому скороченні обсягу тексту, як це може видатись. Зменшивши обсяг тексту, ми повинні зберегти незмінним його зміст. Однак, в значній компресії здійснити це, по суті, неможливо» [6, с. 27]. Тут варто зазначити, що важко погодитись з думкою про відсутність впливу скорочення кількості мовних знаків окремих структур на їх інформативність.

Ми розрізняємо два види мовної економії: кількісну (структурну) та якісну (семантичну). Обидва види мовної економії (структурна та семантична) не є двома самостійними явищами, оскільки на практиці вони пов'язані між собою. На думку В. Г. Гака, «значення слів, що випускаються, долучаються до значення слова, яке залишається, у зв'язку з чим семантика останнього змінюється... Структурна економія нерідко супроводжується семантичною» [3, с. 145–148].

Ми вважаємо, що в контексті творення анотації компресія є своєрідною структурно-семантичною обробкою певної інформації, що призводить до її згортання, яке проявляється не окремо в плані вираження чи в плані змісту, а у спільній взаємодії обидвох планів. Такий процес може розглядатися в декількох аспектах, які включають згортання структури основного тексту, що призводить у підсумку до скорочення такої структури, ущільнення (конденсації) інформаційного змісту окремих структур тексту задля збереження незмінним цього змісту або модифікації внаслідок методу ущільнення шляхом зниження інформативності текстових структур. На нашу думку, текстуальна оформленість анотації як продукту компресії безпосередньо залежить від типу тієї розгорнутої структури, з якою вона пов'язана. При цьому тільки на функціонально-прагматичному рівні можна окреслити ступінь та форму компресії, які необхідні при написанні будь-якого виду анотації.

Анотацію як дискурсивний та текстовий продукт компресування інформації ми досліджуємо на основі диференційного підходу до механізмів компресії. Компресія функціонує на різних мовних рівнях і проявляється у двох площинах: структурі та змісту.

Низка дослідників цього явища описала різні методи класифікації механізмів компресії на різних мовних рівнях [Арутюнова Н. Д., Дмитрієва І. В., Кобков В. П. та ін.]. До мовних засобів компресії відносяться за групами субстантивация, ад'ективация, пасивні конструкції, субституція, прикладка, еліпсис, компресія підрядних речень.

Ми розглядаємо компресію як такий засіб, що може забезпечувати імпліцитність інформації, а може таку імпліцитність і не забезпечувати. Тому наше завдання полягало у встановленні співвідношення експліцитної та імпліцитної інформації за кількісними та якісними параметрами, які зумовлені параметрами комунікативно-прагматичними, характерними для текстів статей, опублікованих у наукових медичних журналах. Окрім того, ми поділяємо твердження Є. В. Нагорної про «об'єктоцентричність» наукових текстів, тобто по те, що наукові тексти здебільшого характеризуються усуненням зони агенса [7, с. 31, 32].

Для визначення механізмів компресії при написанні анотації до наукової статті застосовувався диференційний підхід, при цьому нашою метою було перевірити наявність видів компресії тексту наукової медичної статті згідно з тривидовою класифікацією М. М. Коровкіна, яку він визначає наступним чином:

- компресія тексту може супроводжуватись компресією інформації (тобто перетворення первинного тексту на вторинний через скорочення мовного коду), при цьому обсяг інформації зменшується, її повне відновлення у концептуальній системі реципієнта стає неможливим;
- компресія тексту супроводжується компресією інформації, але без суттєвих втрат, оскільки адресант впевнений, що адресат не втрапить інформації, яка складається у цьому випадку з суми інформації текстової (експліцитної) та інформації, яка актуалізується у концептуальній системі адресата імпліцитно з залученням фонових знань з когнітивних моделей свідомості людини;
- компресія тексту, не пов'язана ні зі зменшенням, ні з втратою інформації, досягається за рахунок використання стисліших одиниць мовного коду або їх редукції [4].

У проведеному дослідженні застосовано методику структурного аналізу *ходів* та *кроків* за моделлю Дж. Свейлза [10]. За основу взято таке визначення *ходів* та *кроків*, де «хід є функціональною одиницею, що відноситься до визначеного, з чіткими межами, комунікативного акту, створеного для досягнення однієї основної комунікативної мети» (Дж. Свейлз), тобто розглядаємо хід як статичне явище, що має логічну/прагматичну природу. На відміну від ходу, крок можна охарактеризувати як рух механічний, кінетичний, такий, що слугує засобом виявлення та встановлення меж для ходу, і який виконує ті приписи, які ставить адресант для побудови певного ходу.

Аналіз механізмів компресії з погляду площини функціональної дав змогу перевірити наявність/відсутність тих чи інших ходів та кроків у побудові дискурсу анотації порівняно зі структурою ходів та кроків наукових медичних статей. Тому наша мета була перевірити:

- 1) які ходи та кроки дослідницької й оглядової медичних журнальних статей застосовуються для створення сценарію дискурсу анотації;
- 2) чи сценарій побудови дискурсу маркованого і немаркованого виду анотацій є тотожним/відмінним;
- 3) чи однаковою є структура ходів та кроків у побудові сценарію дискурсу анотації до дослідницької й оглядової статей;
- 4) причини застосування певної структури ходів та кроків для побудови дискурсу анотації;
- 5) причини маркованості/немаркованості анотацій, що зумовлюються перевіркою перших трьох пунктів цього завдання.

На рівні стилістичному, граматичному та синтаксичному нашим завданням було співставити використання мовних засобів на цих рівнях в анотації та статті, до якої вона відноситься. Це завдання виконувалося з метою розробки у майбутньому методичних вказівок для тих, хто пише наукові медичні статті, та для навчання студентів медичних вузів *ESP*.

У світлі загальних характеристик *анотацій* як візитних карток статей виявлено, що всі загальні функції власне анотацій присутні в підвиді анотації до медичної статті, а саме: *суплементарна (допоміжна) функція*, що дає змогу адресатові дати оцінку пропонованої йому статті так, як цього прагне адресант; *функція підтримки комунікації* та *презентаційна функція*, оскільки анотація до медичної статті є важливим чинником у науковому спілкуванні, як і сама стаття, будучи її стислим представленням; *інформативна функція*, яка полягає в характеристиці змісту статті у формі тезового звіту; *функція підсумовування*, коли резюмуються та абстрагуються всі основні фрагменти статті; *специфікаційно-індикативна функція*, позаяк сама наявність в мегатексті анотації свідчить про прагматичний напрям і прагматичні завдання статті (іншими словами, тип статті); *селективна та риторична функції*, оскільки анотація служить адресатові попереднім інформатором у вирішенні питання доцільності чи недоцільності звернення до основного тексту та способи такого звернення, через наявність у ряді згаданих журналів статей з різних областей медичної науки, а також статей про різні клінічні дослідження в якійсь одній області.

Медицина, як і будь-яка інша наука, має власну специфіку, завдання та способи реалізації своїх здобутків. Це пояснюється окремими когнітивно-прагматичними приписами авторів медичних статей, а також особливостями ходу клінічних досліджень і поставленими завданнями. Що стосується природи анотації до медичної статті, то, згідно з нашими спостереженнями, її визначає, передусім, той вид статті, до якої вона додається.

Елемент метадискурсу та мегатексту статті – анотація – притаманний тільки окремим видам статей, які вміщують повідомлення-звіт про дослідження чи його опис з певних вузьких питань в тій чи іншій області медицини, тобто статті кластерів *Reports of Original Data* та *Descriptive Articles*, секції *Review Articles* і частково секції *Clinical Practice Guidelines and Consensus Statements*. Першочергове завдання дослідження полягало у виявленні причин виділення анотацій саме до цих рубрик американських медичних журналів.

Вдалося з'ясувати, що медичні статті в усіх журнальних рубриках можна умовно розділити на дві основні категорії – з *експозиторним* представленням дискурсу, у якому акцентується увага на повідомленні, викладі та огляді інформації про предмет(и) власного дослідження адресанта, і з *оціночною* презентацією дискурсу, яка представлена коментарями, аналізом таких досліджень, здійсненим автором статті, з розмірковуванням, рекомендаціями, критичними зауваженнями, оглядом письмової продукції, описом-аргументацією в підтримку певної позиції або з зауваженнями до неї. До першої категорії потрапили секції та кластери, в яких вміщено статті з анотаціями, а до другої – секції та кластери зі статтями без анотацій. Саме такий категоріальний розподіл дає підстави припускати, що експозиторність представлення дискурсу спонукає автора вводити у мегатекст власної статті анотацію. Це підтверджується тезою AMAMS про те, що «в добу поширення та пошуків даних через електронні засоби комунікації досконало побудована анотація стала надзвичайно важливим чинником у скеруванні читачів до тих статей, які представляють потенційний клінічний і дослідницький інтерес» [9, с. 19], а це саме ті види статей, що належать до першої категорії.

Наш аналіз супроводжувався пошуками функціональних та текстових відповідників анотації у самій статті, що дало змогу виокремити ту частину дискурсу статті, за допомогою якої будується сценарій дискурсу маркованої анотації.

Приклад 1 (текст статті) [JAMA, Jan. 3, 2001, с. 52, 53]:

Chronic fatigue has long been recognized as a symptom of autonomic nervous system dysfunction. Recent work has emphasized an association between CFS and neutrally mediated hypotension (NMH), a disorder in the regulation of blood pressure under orthostatic stress, also known as vasovagal hypotension, delayed orthostatic hypotension, neurocardiogenic syncope, or vasodepressor syncope. Related forms of chronic orthostatic intolerance have also been described in adolescents and adults with prolonged fatigue of CFS.

(Анотація)

Context. *Patients with chronic fatigue syndrome (CFS) are more likely than healthy persons to develop neutrally mediated hypotension (NMH) in response to prolonged orthostatic stress.*

Текстовий приклад ілюструє наявність ключових термінів *CFS* і *NMH* для висвітлення інформації у статті, так і в анотації. В тексті статті ймовірніше поява *NMH* у пацієнтів із «синдромом хронічної втоми» висвітлене імпліцитно і вираховується дедуктивно з контексту. У наведеному прикладі в анотації *to be more likely* виводиться на експліцитний рівень як засіб стислого підсумування суті проблеми у формі твердження, де нехтується звіт про попередні здобутки з досліджуваного питання (референції) та розшифрування характеристик патології.

На синтаксичному рівні спостерігається тенденція до надання переваги простим реченням, що будуються або за класичним зразком з традиційним розташуванням членів речення, або за допомогою граматичних конструкцій, які виконують функцію перетворення складних речень на прості: інфінітивні звороти (*patients with ... CFS are more likely ... to develop*); дієприкметникові звороти (*immigration is a major force sustaining the incidents of...*); номінативні сполуки (N+N, N+N+N, Adj +N, PP+N) (*chronic fatigue syndrome; neutrally mediated hypertension*); пасивні дієслівні форми (*little is known about how clinical practice is accepted*) тощо.

Таким чином, простежуємо механізм компресування інформації даної частини анотації функціонально і текстуально. **На функціональному рівні** в сценарій побудови дискурсу анотації за основу береться певний хід інтродуктивної секції дослідницької статті, що представляє аспект презентації нового дослідження з висунання проблемного питання. У тих випадках, коли до когнітивно-прагматичної мети додається висвітлення проблеми та прогалини, а також посилання на попередні дослідження, до ходу анотації долучається той дискурс статті, що відповідає іншій функції загального кроку ходу інтродуктивної секції статті – антитеза/виділення прогалин попередніх досліджень.

У прикладі 1 додається третя функція загального кроку ходу інтродуктивної секції дослідницької статті (аспект презентації нового дослідження із висунанням проблемного питання). Текстова представлення цього ж ходу анотації виражене вживанням одного-двох простих речень з наявними або відсутніми референціями на попередні дослідження (залежно від когнітивно-прагматичної мети). Тут використовуються або стандартні стверджувальні речення, або речення, що містять конструкції з функцією компресування інформації.

Таким чином, це дає підстави констатувати залежність функціональних механізмів компресії від когнітивно-прагматичної мети ходу анотації, що на текстовому рівні виражено тими стилістично-граматичними способами, які висвітлюють дану когнітивно-прагматичну мету.

Приклад 2 [TCS, December 2000, v. 120, №. 6, p. 1022, 1023].

Анотація:

Methods: *Retrospective analysis of 945 operations in 726 patients undergoing placement of pulmonary valve prostheses was performed. Age was identified as a strong independent predictor of valve failure. The database was stratified into age-based subsets and predictors of valve replacement were identified within each subset.*

Відповідник у статті:

Methods. Study population. *We examined the records of all patients undergoing placement of a valve or valved conduit in the pulmonary circulation for congenital heart disease between June 1966 and December 1996 using the combined database of The Hospital for Sick Children/Toronto Congenital Cardiac Center for Adults. A total of 726 patients undergoing 945 operations were identified. Choice of conduits was at the discretion of the surgeon but was restricted by size of the patient and availability of allografts of appropriate size.*

На прикладі журналу *TCS* спостерігається значна компресія інформації про пацієнтів порівняно з тим, що подає стаття, шляхом виведення на імпліцитний рівень усіх даних про пацієнтів, наведена узагальнена характеристика медичних процедур та вказана кількість таких процедур.

Марковані анотації до дослідницьких статей (ДС) є маркованими текстовими одиницями, де нарративність подання інформації значною мірою редукується виокремленням формальних маркерів на текстовому рівні – це характеризує даний вид анотацій як сукупність окремих маркованих секцій, що будуються на основі функціональної структури ходів, об'єднаних в одну функціональну та текстову композицію.

Немарковану анотацію до ДС можна композиційно вважати текстом, де функціональні ходи представлено не так, як у випадку маркованої анотації до ДС, а функціональними одиницями, що плавно переходять одна в другу, або й «зливаються» чи «накладаються» одна на одну, що підсилює ефект «оповідності». Це дає підстави вважати немарковані анотації, радше, сконденсованими творами, ніж сукупністю секцій. Тобто, якщо маркована анотація до дослідницької статті має риторичні риси сукупності тез звіту з переліком усіх необхідних параметрів дослідження у формі самодостатніх секцій, кожна з яких висвітлює свій аспект дослідження, то немаркована анотація до дослідницької статті у риторичному відношенні подає такий звіт у формі оповіді без виокремлення таких аспектів на текстовому рівні.

Попри наявність усіх зазначених функціонально-граматичних чинників, що є «цеглинами» побудови дискурсу сценарію немаркованої анотації до ДС та його текстової реалізації, необхідно наголосити на нарративності стилю подання інформації цієї секції. Така нарративність забезпечується повноцінними реченнями (у минулому часі, із вживанням форм активного та пасивного стану) та ввідними фразами з особовими займенниками зразка *We (have) studied...; We used; This study has examined...; We conducted...; We evaluated...; We speculated that...; We have isolated and characterized...; We present a case in which...; It can be difficult to determine....* Дані фрази є формальними маркерами з подвійною функціонально-риторичною функцією: 1) є текстовими засобами представлення інформації; 2) надають усьому тексту немаркованої анотації до ДС відтінок оповідності.

На підставі усього зазначеного можна констатувати, що компресування дискурсивного та текстового полів секції немаркованої анотації до ДС здійснюється: 1) інформативно – на функціональному рівні, де застосовуються лише загальні дані про контекст/суть дослідження та його мету, які беруться з дискурсу окремої (інтродуктивної) секції ДС. Все це здійснюється шляхом особливого стилістичного та граматичного представлення інформації на текстовому рівні; 2) граматично – з використанням лексико-семантичних сполук та пасивних конструкцій.

Дана риторична відмінність немаркованої анотації не означає відсутності функціональної типологізації композиційної структури. З огляду на це, повне розуміння природи немаркованої анотації можна забезпечити шляхом функціонального порівняння немаркованої і маркованої анотації до ДС та аналізу немаркованої анотації до ДС на функціональному і текстовому рівнях. Це дає змогу виокремити механізми перетворення статті в немарковану анотацію (за зразком анотації маркованої). Риторична побудова того чи іншого виду анотації впливає на вид та ступінь компресії анотації.

Література:

1. Вакулина О. Ф. К вопросу о компрессии придаточных определительных предложений в современном английском языке / О. Ф. Вакулина // Семантико-системные отношения в грамматике германских и романских языков. – Волгоград, 1980. – С. 17–24.
2. Винокуров Н. А. Компрессия как стилевая черта немецкой научной прозы : дисс. ... канд. филол. наук : 10.02.04 / Винокуров Николай Анатольевич. – Л., 1984. – 162 с.
3. Гак В. Г. Сопоставительная лексикология / В. Г. Гак. – М. : Международные отношения, 1977. – 264 с.
4. Коровкин М. М. Внутритекстовые связи как средство компрессии текста : дисс. ... канд. филол. наук : 10.02.19 / Коровкин Михаил Мстиславович. – М., 1991. – 224 с.
5. Мурзин Л. Н. Компрессия и семантика языка / Л. Н. Мурзин // Семантика и производство лексических единиц : сб. науч. трудов. – Пермь : Перм. гос. ун-т, 1979. – С. 36–46.
6. Мурзин Л. Н. О деривационных механизмах текстообразования / Л. Н. Мурзин // Теоретические аспекты деривации. – Пермь : Перм. гос. ун-т, 1982. – С. 20–29.
7. Нагорная Е. В. Соотношение эксплицитной и имплицитной информации в рекламном дискурсе (на материале англоязычной рекламы) : дисс. ... канд. филол. наук : 10.02.04 / Нагорная Елена Васильевна. – М., 2003. – 222 с.
8. Троянская Е. С. К вопросу о технико-стилистических приемах в научной речи / Е. С. Троянская // Язык научной литературы. – М. : Наука, 1975. – С. 27–86.
9. American Medical Association. Manual of Style: a guide for authors and editors / Cheryl Iverson (chair) et al. – 9th edition. – Williams & Wilkins, USA, 1998. – 660 p.
10. Swales J. M. Genre Analysis. English in academic and research settings / J. M. Swales. – Cambridge : Cambridge University Press, 1990. – 260 p.

УДК 811.111'42

С. О. Тарасова,

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, м. Харків

ОБЪЕКТИВАЦИЯ ПОНЯТИЯ «ДУРЕНЬ» В АНГЛОМОВНОЙ КАРТИНЕ СВИТУ

У статті розглядається проблема об'єктивації поняття «дурень» в англійській картині світу. В історично-розвитку дурень проходить своєрідну еволюцію від символу носія людських вад та пороку до більш складнішої ролі – представника тематичного референта. Здійснено спробу уніфікувати основні характеристики дурня через їх часопросторову маніфестацію. Особлива увага приділяється лексико-семантичному аналізу та його результатам. Визначено домінуючу ряду лексеми FOOL та проведена дефініційна класифікація цього слова.

Ключові слова: блазень, дурень, лексико-семантичний аналіз, природний дурень, удаваний дурень.